

**[N. P. Andreassen.]**

for et Aars Tid siden kommet en Skævhed ind i denne Aflevering, som jeg gerne vil have Lov at gøre opmærksom paa. Vi havde det Aar meget mere Brødkorn, end vi kunde bruge her i Landet, og saa eftergav man ganske simpelt Husmændene Pligten til at aflevere deres Rug. Det skulde man aldrig have gjort, men det var en naturlig Handling i det Øjeblik, den fandt Sted, for der var ingen Mening i at aflevere Kornet for bag- efter at køre op og faa det hjem igen. Altsaa, naar Husmændene er klar over, at de skal dyrke det Areal Brødkorn, som nu svarer til deres Areal, skal de ogsaa nok gøre det, og de skal ogsaa nok aflevere det, som Loven er lavet her. Det kan det ærede Medlem være ganske overbevist om.

**Ministeren for Landbrug og Fiskeri**

(*Erik Eriksen*): Jeg er det ærede Medlem Hr. Carl Petersen meget taknemmelig for, at han, saa vidt hans Ævner rækker, vil hjælpe til at drage Omsorg for, at Regeringen ikke kommer ind i en Afvikling, der begynder for tidligt. Nu skal jeg ikke genoptage Valgkampen, men det ærede Medlem har jo Erfaring for, at vi i Fællesskab har ophævet forskellige Ting for tidligt; jeg ved ikke, om det er det, det ærede Medlem tænker paa. Men i øvrigt vil jeg sige, at den Afvikling, her er Tale om, bygger paa, at vi allerede nu, som jeg sagde før, har haft en Import af betragtelig Størrelse, saaledes at den Mangel, der er i Ligningen, alligevel ikke betyder saa meget.

Men det, jeg gerne vilde sige et Par Ord om, var det ærede Medlems Udtalelser om, at vi nok skulde indføre Brødkornsmængder af den og den Størrelse. Det ærede Medlem mente, at vi skulde betale denne Mængde med Dollars eller anden haard Valuta, og gjorde opmærksom paa, at det Korn, vi derved selv sparede, havde en Opfodringsværdi, og derfor vilde det valutariske Spørgsmaal maaske ikke være slet saa stort, som det kunde se ud til. Det tror jeg heller ikke. Hvis vi kan faa et Tillæg til Priserne paa vore forædlede Landbrugsvarer, er der et og andet, der tyder paa, at det valutariske slet ikke vil komme til at volde uoverstigelige Vanskeligheder. Men det, der navnlig interesserer mig, var det ærede Medlems Bemærkning om, at hans Partis Formaal med det, der er skrevet og foreslaaet i Betænkningen, er at sikre en Beholdning af Byg, som skulde bruges til Eksport. Det vil altsaa sige, at Socialdemokratiet virkelig for ramme Alvor foreslaar, at vi gennem Udskrivning skal oparbejde en Beholdning af Korn til Eksport. Jeg maa sige, det tror jeg

er en Oplysning, som vil interessere i de Kredse inden for Landbruget, der i særlig Grad er kornkøbende. Jeg mener i Virkeligheden, det er en forbløffende Oplysning, at Socialdemokratiet for ramme Alvor er inde paa den Tankegang; samtidig med at vi ellers taler om Udstykning og meget andet, er man for ramme Alvor inde paa den Tankegang, at i en given Situation kan det være rigtigt at tvangsudskrive saa og saa meget Korn og eksportere det i Stedet for at gaa den langt mere nærliggende og naturlige Vej, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen nu yderligere uddybede, nemlig Eksport af Saasæd og af Maltbyg, altsaa en Kvalitetsvare, som valutarisk betyder umaadelig meget.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Hansen var inde paa Frihandelskornprisen og anstillede Betragtninger over, hvad den vilde blive i Fremtiden. Jeg kan ikke se, at dette her skulde paavirke Frihandelskornprisen, for Industriens Forbrug er ikke større i Aar, end det var sidste Aar, slet ikke. Derfor er det, som det har været i tidligere Aar, Høstens Størrelse i Forbindelse med en eventuel Import, der vil blive bestemmende for den Frihandelskornpris, vi faar her i Landet.

**Første Næstformand (*Arnth Jensen*):**

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Carl Petersen:** Den højtærede Minister var meget forbløffet. Det er ikke noget at blive forbløffet over, at vi foreslaar, at Loven skal have den Affattelse, den har haft de sidste 4—5 Aar. Det er ikke noget, der afviger meget fra det normale, at man forlænger en Lov, fordi man mener, at det ikke er det rigtige Tidspunkt at afvikle den paa. At blive forbløffet over, at man vil udskrive det omtalte Kvantum, synes jeg ikke, der er megen Mening i. Men jeg forstaar, at den højtærede Minister og jeg i Virkeligheden kun er uenige om een Ting. Den højtærede Minister vurderer Kornsituationen ude i Verden paa en saadan Maade, at man skulde kunne tillade sig i indeværende Aar at afvikle, og jeg mener, man burde vente et Aar, for Kornsituationen er efter min Mening ikke saadan, at man bør begynde paa en Afvikling. Det er i Virkeligheden det eneste, der er os imellem.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen vil ikke være med til de 50 000 t, vi har foreslaaet i Ændringsforslaget, for det skulde ikke være retfærdigt. Saa ved vi altsaa det; det ærede Medlem mener, det er uretfærdigt, at disse Mennesker skulde have de 50 000 t.